

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 32. Congregationes de Auxiliis coram Papa continuatæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Sæc. XVII. conclusa. His additum, quod ex his
A. C. 1603. duobus Regibus, qui prius decederent
 superstes erit, defuncti viduam, liberos, regnumque suæ curæ committeret, atque adversus hostes defenderet. Hos articulos, quos Bethunius Villariam deferebat, Henricus Regem more suo chirographo, Regioque sigillis munitos ad Bellomontium suum in Angliæ Regis aula Oratorem transmissit, quibus pariter Jacobus haud contanter subscripserat, ac juxta hæc pactum quantocius sex armatorum millia Ostendæ decrevit, nequicquam conquerentem Tassio Comite Hispaniæ Regis Legato

§. XXXII.

*Congregationes de Auxiliis coram
 Papa continuatæ.*

*Serry Hist.
 Congr. l. 3.
 cap. 19.
 Livin. Meyer
 hist. Controv. l. 5.
 cap. 17.*

Cum omnes Molinæ propositiones cum Cassiano convenire, a Censoribus arguerentur, atque una omnes anni priori ad examen vocari haud possent, hoc anno die vigesima Januarii præsentibus ipso Clemente Papa, aliisque ad hoc examen deputatis in duabus Congregationibus, binæ ejusdem Authoris propositiones discutiebantur, quarum prima hujus erat tenoris: *An circa Apostoli verba I. ad Cor. cap. 10. v. 13. eadem sit expositio Molinæ ac Cassiani?* Altera sic expo-

exponatur: *An Molina cum Cassiano* Sæc. XVII.
conveniat in hac assertione, quod ante re- A. C. 1603.
ceptionem gratiæ servanda sit laus libero ar-
bitrio? Disputabant desuper P. Arrubal
 & P. Lemos, quis autem eorum pal-
 mam obtinuerit, innuit censura Con-
 sultorum, qui una omnes exceptis A-
 quilano Antistite & Carmelitarum Re-
 gente, in consultatione, altera die ha-
 bita pronuntiarunt, utramque Molinæ
 propositionem cum Cassiani sententia
 convenire. Sexto post die vigesima
 prima habebatur Congregatio, in qua
 articulus nonus discutebatur, scilicet,
num Molina consentiat cum Cassiano in
hac propositione: Quod ad donum Perse-
verantiæ nihil aliud requiratur, quam gra-
tia habitualis & auxilium sufficiens? Equi-
 dem P. Arrubal suum Molinam a Cas-
 siani errore plurimum distare prolixo
 sermone, totis viribus demonstrare ni-
 tebatur, Cum autem P. Lemos ex ipsis
 Molinæ verbis ostenderet, quod juxta
 ipsum gratia Dei non dicatur coope-
 rans, nisi postquam liberum arbitrium
 jam consenserat, & ipse Arnubal ad
 summi Pontificis objectiones fateri co-
 actus fuisset, quod Deus, ut certus sit
 de effectu prædestinationis & perseve-
 rantia, egeat videre in ipso libero ho-
 minis arbitrio saltem tanquam objecto,
 quid illud sit pro innata sua libertate

Sæc. XVII. facturum, hinc indicta Congregatio
A. C. 1603. ad diem vigesimam octavam Januarii
 definierunt Episcopi, & Theologi, Molinam in hac propositione convenire
 Cassiano: solus Plumbinus censuit eam
 quantum ad verba eidem consentire
 quantum ad sensum vero suspectam esse
 judicabat: Bovius autem, qui quorundam
 Societati adscriptus erat, ejusque
 doctrinam defendere statuerat, pro more
 suo hanc assertionem nullatenus Cassiano
 consonam esse censebat: Refert P. Livinus,
 quod Lemosius, cum ostendere non posset,
 Cassianum & Molinam convenire, quædam
 extra propositum præcipue de scientia media
 protulerit: fides sit penes Authorem.

§. XXXIII.

*Congregatio XXIII. XXIV. XXV.
 & XXVI.*

*Serry &
 Mayer l. c.*

Die decima septima Februarii in Congregatione vigesima tertia discutiebatur decimus & sequens articulus his verbis conceptus: *An Molina cum Cassiano conveniat dicens: quod omnia a Molina de conatu liberi arbitrii dicta, reducuntur ad actus necessarios ad justificationem.* Altera propositio erat hæc: *homini conanti ex suis naturalibus datur gratia, ita tamen, ut conatus illi non sint meritorii,*